

KALNĀ KĀRKLUS VĒJI LIECA

Lietuviešu t.dz. d. Naujāja apdarē

Vidēji

T.
1. Pie-kal-nē kār-kli lī-go-jās, pie-kal-nē kār-kli

B.
lī-go-jās, Kal-nā kār-klus vē-ji lie-ca, Kal-nā kār-klus

D.
le-jā u-pe vil-ni ne-sa, vē-ji lie-ca, vil- - no-jās, vil-no-jās.

2. Nāca pie upes pastaigāt, (2 peizes)
 Smuidra, daiļa meita nāca
 Ūdenspozes daiļumiņā,
 Daiļumā, daiļumā.
3. Kumelā atjāj tautu dēls, (2 peizes)
 Atjāj staltais ciema puisis,
 Runā laipnu valodīgu,
 Runā tā, runā tā.
4. Meitiņa, mana dailaviņ, (2 peizes)
 Meitiņ, mana dailaviņa,
 Kur šo nakti pārgulēsi,
 Saki man, saki man.
5. Gulēšu tēva klētiņā, (2 peizes)
 Tēva klētī gultu klāju
 Māmuliņas paladziņiem,
 Palagiem, palagiem.